

1 משיבה הגמרא: משום שיש דאפסי להו שרבי מאיר סבר כרבי
 2 יהודה ורבי יהודה כרבי מאיר, ואם יאמר שהלכה כרבי יהודה לא
 3 נדע כמי הוא גרס ומה פסק, ולכן פירש מה ההלכה.
 4 ברייתא בסדר ברכות העולה לתורה: תנו רבנן, העולה לתורה
 5 פותח ספר התורה ורואה היכן קורא, וגולל אותו שלא יהיה פתוח
 6 בזמן הברכה, ומקבץ ברכת התורה, וחוזר ופותח אותו וקורא בו,
 7 דברי רבי מאיר. רבי יהודה אומר, פותח ורואה ומקבץ כשהספר
 8 עדיין פתוח, ואינו צריך לגוללו בזמן הברכה, וקורא.
 9 מבררת הגמרא: מאי טעמא דרבי מאיר שסוגר הספר בזמן הברכה,
 10 הלא בכך מפסיק בין הברכה לקריאה. משיבה הגמרא: כדעולא,
 11 דאמר עולא, ספגי מה אמרו תקורא בתורה לא יסייע לפתוחו
 12 לתרגם לעם את הקריאה, כדי שלא יטעו ויאמרו שהתרגום גם הוא
 13 כתוב בתורה, ויבואו לכתבו בספר תורה. והקא נמי סבר רבי מאיר
 14 שסוגר הספר בזמן הברכה כדי שלא יטעו ויאמרו שהקבוצות כתובין
 15 בתורה.
 16 מבאר הגמרא: ורבי יהודה סבר, שדווקא בתרגום איבא למימעי
 17 שכתוב בתורה, כיון שיש מקומות שהוא אכן כתוב בתורה. אך
 18 בקבוצות ליבא למימעי שכתובים בתורה, כיון שהכל יודעים זאת.
 19 ההלכה בזה: אמר רבי ירמיה אמר רב סתנת, ההלכה היא שפותח
 20 ורואה ומקבץ וקורא, ואינו צריך לגלול קודם הברכה. שואלת
 21 הגמרא: וליבא הלכה כרבי יהודה, ומדוע הוצרך לפרש ההלכה.
 22 משיבה הגמרא: משום שיש דאפסי להו, ואם יאמר 'הלכה כרבי
 23 יהודה' לא ידעו כפי איזו גירסא פוסק כרבי יהודה, ולכן הוצרך
 24 לפרש ההלכה.
 25 מביאה הגמרא דין נוסף שאמר רבי זירא בשם רב מתנה: אמר רבי
 26 ירמיה אמר רב סתנת, הלוחות - דפים שעושים מהם ספרים שאינם
 27 עשויים בגליון, והבימות שהיו עושים למלך כשקורא פרשת המלך
 28 (סוטה מא), אין בהן משום קדושה ואין חייבים לגנום.
 29 דיני גלילת ספר תורה: אמר רבי שפטיה אמר רבי יוחנן, הגולל ספר
 30 תורה צריך שיעמידנו על התפס המחבר יריעה ליריעה, שיהא בין
 31 עצי החיים שעליהם גלול הספר, שכך יהיה מהודק יפה.
 32 דין נוסף בזה: ואמר רבי שפטיה אמר רבי יוחנן, הגולל לבדו ספר
 33 תורה מפרשה לפרשה, ומונח על ברכיו (לרוחבן), גוללו סבחיין
 34 כלומר את עץ החיים החיצוני, ואין גוללו סבבנים - את עץ החיים
 35 הפנימי, שאם יגלול בו עלול החיצוני להשמט מידיו וליפול.
 36 ובשעה גומר לגלול ומעלהו על בימה בפני הציבור ומהדקו,
 37 מהדקו סבבנים - מן הסמוך אליו ואינו מהדקו סבחיין, שאם יהדק
 38 את החיצוני כלפי פנים, נמצא מכסה את הכתב בזורעותיו, ומצוה
 39 להראות את הכתב לעם בשעת ההידוק.
 40 דין נוסף בגלילת ספר תורה: ואמר רבי שפטיה אמר רבי יוחנן,
 41 עשרה שקראו בתורה, הגדול שבהם גולל כלומר מגביה ספר תורה,
 42 שהגוללו נוטל שכתב כנגד פיו, והגדול כדאי לכך, וכפי דאמר רבי
 43 יהושע בן לוי, עשרה שקראו בתורה, הגולל ספר תורה קיבל שכתב
 44 פיו. מקשה הגמרא: שכתב פיו סלקא דעתך, וכי שאר הקוראים
 45 אינם מקבלים שכתב. מבאר הגמרא: אלא אימא קיבל שכתב כנגד

46 פיו, שמצות הגלילה גדולה כנגד כולן.
 47 מאמר נוסף של רבי שפטיה בשם רבי יוחנן: ואמר רבי שפטיה אמר
 48 רבי יוחנן, סנין שפטיה שנין בבת קול, שאם רוצה אדם לעשות
 49 דבר, ושמע קול שאומר לו לעשות או לא, מותר לו לנהוג כך ואין
 50 בזה איסור ניהוש (ויקרא יט כח), שפטיה (ישעיה ל כא) ואונין השפטיה
 51 דבר פאחריף לאמר זה הדבר לכו בו כי תאמינו וכי תשמאלו. והני
 52 טיילי שזה סימן לבת קול, דשפטע קל נקרא אפילו בפתחא ו-עירו,
 53 שאין מצוה שמרים קולו, וקל איתתא רק בנדבא ו-שדה, שאינה
 54 מצויה בשדה (ברכות ו), והוא דאמר הין הין, והוא דאמר לאו לאו,
 55 כלומר שכפל דבריו.
 56 מאמר נוסף של רבי שפטיה בשם רבי יוחנן: ואמר רבי שפטיה אמר
 57 רבי יוחנן, כל הקורא בתורה בלא נעיקה דודינו טעמי המקרא,
 58 ושונה משניות בלא וקרה, עליו הכתוב אומר (יחזקאל כ כח) וְגַם אֲנִי
 59 נִתְּתִי לָהֶם חֻקִּים לֹא טוֹבִים וְגו' ומשפטים לא יחיו בהם.
 60 קושיא על המאמר ודרשה אחרת על פסוק זה: סתקף לה אבני,
 61 וכי משום דלא ידע לבסופי קלא - להנעים קולו, גדול עשו עד
 62 ש'משפטים לא יחיו בהם' קרית ביה. אלא אמר אבני, יש לדרוש
 63 פסוק זה כדרך משרשיא, דאמר, שני תלמידי חכמים היושבים בעיר
 64 אחת, ואין נוחין זה את זה בהלכה, כלומר שאינם למדים אחד מן
 65 השני, עליהם הכתוב אומר וְגַם אֲנִי נִתְּתִי לָהֶם חֻקִּים לֹא טוֹבִים
 66 ומשפטים לא יחיו בהם, שדורשים, שכיון שאינם טובים זה לזה,
 67 אביא עליהם משפטים שלא יחיו בהם.
 68 מאמר נוסף בשם רבי יוחנן: אמר רבי פרידא אמר רבי יוחנן, כל
 69 האוחז בספר תורה ערום בלא מעילו, נקבר ערום. מקשה הגמרא:
 70 ערום סלקא דעתך, וכי חטא כל כך עד שיש לקברו ערום. לכן
 71 מבאר הגמרא: אלא אימא נקבר ערום בלא מצות. ושוב מקשה
 72 הגמרא: בלא מצות סלקא דעתך, וכי חטא עד כדי שיקבר בלא
 73 מצות כלל. לכן מבאר הגמרא: אלא אמר אבני, נקבר ערום בלא
 74 אותה מצוה של אחיות ספר תורה, כיון שאחוז ערום בלא מעיל.
 75 מאמר נוסף באחיות ספר תורה במטפחת: אמר רבי ינאי בריה דרבי
 76 ינאי סבא, שפטיה דרבי ינאי רבה, סובב שתיגלל המטפחת -
 77 שיגלול את חגורת ספר התורה סביבו, ואל יגלל ספר תורה
 78 כשאוחז במטפחת כדי שיכרך הספר במטפחת, שאין זה כבוד
 79 התורה.
 80 שינוי במשנה: וידבר משה את מועדי ה' אל בני ישראל, סצותן
 81 שיהיו קורין אותן כל אחד ואחד בזמנו.
 82 ברייתא המביאה דרשה נוספת מפסוק זה: תנו רבנן, נאמר וידבר
 83 משה את מועדי ה' אל בני ישראל, וקשה מדוע נאמר כך דווקא
 84 במצות המועדים, הרי את כל המצות אמר משה לישראל. אלא
 85 בא ללמדנו, שמשנה תימן להם לישראל שיהו שואלין ודורשין כל
 86 מועד בענינו של אותו יום, הלכות פסח בפתח, הלכות עצרת
 87 בעצרת והלכות חג בפה, להודיע חוקי האלהים ותורתו.

הדרן עלך בני העיר וסליקא לה מסבת מגילה

אגרות קודש

בי"ה, כ"ז טבת, תשי"ב

ברוקלין.

שלום וברכה!

במענה על מכתבו, בו כותב ע"ד ענין המחשבות המבלבלות אותו כו', הנה יסיח דעתו מזה לגמרי ויהי מן המוכן אצלו בעל פה אותיות התורה ובטח יודע ג"כ בע"פ פרקים בתניא ומאמרי חסידות.

המשך בעמוד הבא